

★ ดาวรุ่งแห่งปี ★

ผลิตผลการเกษตรยุคโควิด-19

มยุรฉัตร บวชเบญจกษัตริย์ยุค-19
ดาวรุ่งแห่งปี

ที่มา	ตั้งวงเล่า
ผู้เขียน	ทิดโส ไม้ระเบิด
เผยแพร่	วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564

สวัสดีปีใหม่ครับท่านผู้อ่านที่รักและคิดถึงทุกท่าน คงยังไม่ซาเกินไปสำหรับการกล่าวคำนี้ นะครับ ศักราช เปลี่ยนไปแต่หัวใจยังคงเดิม ชีวิตของคนที่รักในอาชีพเกษตรยังเดินหน้าต่อไป อย่าลืมช่วยกันนะครับ ดูแลตัวเองและคนรอบข้าง โควิด-19 ยังวนเวียนอยู่ไม่ห่างเราเท่าใดนัก สวมหน้ากาก หมั่นล้างมือ กินร้อน ช้อนเราเอง และไม่ไปในพื้นที่ๆ มีคนอยู่รวมกันมากมาย ที่สำคัญ โรคนี้ยังคงอยู่น่าจะอีกนาน บางอาชีพ อาจต้องยุติลงไป บางคนกลายเป็นคนว่างงาน และหลายๆ คนไม่รู้จะทำอะไร

ในแต่ละช่วงที่ผมต้องเดินทางไปหาพี่น้องเกษตรกรนั้น สิ่งหนึ่งที่ผมหมั่นสังเกตก็คือ การมาถึงของพืชดาวรุ่งที่ดูแล้วมีอนาคต โดยเฉพาะกลุ่มไม้ผลที่เกษตรกรหัวก้าวหน้าหลายๆ ท่านรวมกลุ่มกันปลูกและจำหน่าย ในเบื้องต้นก็เป็นตลาดเฉพาะกลุ่ม และค่อยขยายตัวออกไปสู่สังคมรอบข้าง บางอย่างอาจดูเป็นไม้กระแส แต่บางอย่างดูแล้วน่าจะมีอนาคตที่ดีแน่นอน ซึ่งวันนี้ผมจะลองนำผลไม้หลายๆ ชนิดมาวิเคราะห์ให้ท่านได้ลองพิจารณา ออกตัวว่าอย่าเพิ่งเชื่อผม ให้พินิจวิเคราะห์ว่าเป็นไปได้ไหม โดยผมจะเรียงลำดับตามสิ่งที่ผมนึกได้นะ ครับ อาจไม่ครอบคลุมทั้งหมด อาจไม่ถูกต้องทั้งหมด แต่ถือว่าเรามาด้วยกันพิจารณาครับ

ฝรั่งหงเป่าสื่อ

นี่คือหัวหมู่ทะลวงฟันที่เริ่มนำมาปลูกในเมืองไทยได้ 2-3 ปีแล้ว แม่พันธุ์นำเข้ามาจากไต้หวัน เป็นฝรั่งไส้แดง ขนาดผลประมาณ 200-300 กรัม เมื่อห่อผิวผลจะสวยงาม แก่จัดผิวออกกระเรื่อแดง มีความหอม กรอบ หวาน อมเปรี้ยว ครบรสมากกว่าฝรั่งสายพันธุ์อื่นที่ผมเคยชิมมา ราคากิ่ง เมื่อแรกจำหน่ายจะสูงเกินกว่ากิ่งละ 1,000 บาท แต่ปัจจุบันก็ลดลงถึง 150-250 บาท

การขยายพันธุ์ก็มีทั้งตอนกิ่งและทาบกิ่ง ซึ่งความแตกต่างก็แล้วแต่คนชอบจะปลูกแบบไหน ปัจจุบันราคาผลผลิตจำหน่ายอยู่ที่ 100-150 บาท/กิโลกรัม ที่สำคัญ ยังไม่มีจำหน่ายแพร่หลายมากนัก เพราะแต่ละสวนยังทำกิ่งจำหน่ายได้ไม่ทันกับยอดจองเลย ในปีนี้ผมเชื่อว่าผลผลิตจะมีออกมาสู่ผู้บริโภคมากขึ้น ไม่น่าจะครบ อาจเป็นพันธุ์ฝรั่งที่คนไทยชอบกินมากที่สุดก็ได้ ยิ่งนำผลแก่จัดหรือสุกมาทำน้ำฝรั่งยิ่งอร่อย และสีสวยงามมาก

ทับทิมอินเดียบังวะ

จากข้อมูลทราบว่า ประเทศไทยนำเข้าผลทับทิมปีละหลายร้อยล้านบาท นั่นบอกให้เราทราบว่า มีตลาด มีผู้บริโภครออยู่แน่นอน และส่วนมากคนชอบรับประทานทับทิมเมล็ดนิ่ม ผู้ค้าไทยนำเข้ามาจากหลายที่ ทั้งอินเดีย สเปน ตุรกี จีน กระทั่งลาว

แต่ในช่วงที่ผ่านมา มีเกษตรกรไทยกลุ่มหนึ่งร่วมกันปลูกทับทิมอินเดียสายพันธุ์บังวะ หรือ บังวา ด้วยเป้าหมายจะเป็นกลุ่มผู้ปลูกทับทิมเพื่อจำหน่ายผลทดแทนการนำเข้าต่อไป จากการที่ผมได้ชิมแล้วเมื่อเปรียบเทียบกับผลนำเข้า บอกเลยว่ารสชาติไม่แตกต่าง

ด้วยสภาพดิน อากาศไม่ได้แตกต่างกับอินเดียนัก ทำให้ทับทิมให้ผลผลิตที่ตกและรสชาติอร่อย ที่สำคัญ เป็นพันธุ์แท้ที่นำเข้ามาแบบเพาะเนื้อเยื่อ ขณะนี้เท่าที่รวบรวมรายละเอียดจากกลุ่มผู้ผลิต เราน่าจะปลูกกันไม่น้อยกว่า 1,000 ไร่ แล้ว ปลายปีนี้อาจมีผลผลิตออกมาสู่ตลาดให้ได้ชิมกันต่อไป ราคาไม่เบา นะครับ ชื้อหน้าสวน กิโลกรัมละ 150 บาทเชียวนะ แต่ผลผลิตยังมีไม่พอจำหน่าย เพราะแค่ขายออนไลน์ในกลุ่มก็ไม่พอแล้ว

พุทธรักษาอ้อย

อีกหนึ่งผลไม้สายพันธุ์ไต้หวัน ที่นำมาปลูกในเมืองไทยแล้วได้ผลผลิตที่ดกและรสชาติดีไม่แตกต่างจากที่เดิม ผลขนาดใหญ่ ประมาณ 6-8 ผล/กิโลกรัม มีความกรอบ รสหวาน กลิ่นหอม เกษตรกรนำมาปลูกในแปลงแบบกางมุ้ง ทำให้ผลผลิตมีความปลอดภัยเพราะไม่ได้ใช้ยาฆ่า หรือไล่แมลง ไม่เปลืองแรงงานห่อผล แต่ต้นทุนเมื่อแรกเริ่มจะสูงกว่าปลูกแบบอื่น

ที่สำคัญ ผลผลิตจะออกในช่วงมกราคม-กุมภาพันธ์นี้เท่านั้น ผมเองได้ชิมทั้งผลที่นำเข้ามาจากไต้หวันและที่ปลูกในเมืองไทยแล้ว เชื่อกันในรสชาติ และยังเชื่อว่าต่อไปจะทำให้โตสมบูรณ์มากกว่านี้ได้ ราคาหน้าสวนตอนนี้เหวอครับ 100-150 บาท/กิโลกรัมเชียวนะ

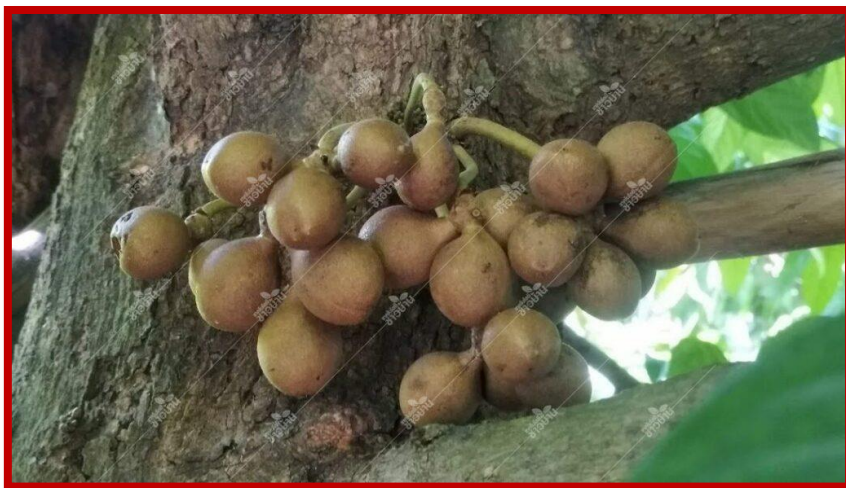

เสาวรสหวาน

ขณะนี้วงการเสาวรสมียลหลายสายพันธุ์มากที่มีมาปลูกในเมืองไทย ทั้งไต้หวัน ฮาวาย บรูไน ด้วยความที่ใช้เวลาเพียง 6 เดือน ตั้งแต่เริ่มปลูกก็จะเริ่มติดดอกออกผล ทำให้เกษตรกรไม่ต้องรอนาน ทำให้เป็นอีกหนึ่งทางเลือกให้เกษตรกรหันมาปลูกกันไม่น้อย เชื่อว่าภายในปีนี้จะจะมีผลผลิตออกมาจำหน่ายในท้องตลาดมากขึ้น

ที่ผมเคยชิมมาทุกสายพันธุ์ตั้งใจไปให้สายใต้หวันมากกว่า ชื่อเขาคือ หม่านเทียนซิน เต็ดผลมาสดๆ ก็ผ่ารับประทานได้เลย รสหวานเจอเปรี้ยวนิดๆ แต่กลิ่นหอมมาก ส่วนสายพันธุ์รูโน จะมีรสหวานอ่อนเปรี้ยวแรงกว่า เปลือกหนากว่า ตรงนี้ก็มองว่าเป็นข้อดี เหมาะสำหรับการขนส่ง ส่วนสายพันธุ์ฮาวาย เนื่องจากผลผลิตยังไม่เยอะมากนัก จึงเพียงแคชิมแต่ไม่ได้วัดผลในเรื่องความดก แต่บอกเลยว่ารสหวานแน่นอน

คิเปล

อาจดูแปลกแตกต่างกว่าผลไม้อื่นๆ แต่คิเปล สำหรับในปีที่ผ่านมาและอย่างมาสู่ปีนี้ มีลูกค้าซื้อตันไปลูกกันมากขึ้น เชื่อว่าอีกไม่เกิน 5 ปี นับจากนี้ ไทยเราจะมีผลคิเปลออกมามากขึ้น ข้อดีของคิเปล ที่เมื่อได้มีศึกษาจะเห็นหลายๆ อย่าง เช่น ไม่มีแมลงรบกวน ใบคิเปลจะสวย ไม่มีรูพรุน หรือรอยกัดจากแมลงใดๆ ที่สำคัญ

เมื่อคีเปลผลัดใบ แล้วใบใหม่แตกออกมาจะเป็นสีชมพูทั้งต้นสวยงามมาก ในเมืองไทยตอนนี้เริ่มติดผลแล้ว และปีนี้ทำท่าจะตกไม่น้อยเลย บางท่านอาจไม่ทราบ แต่ผลสุกของคีเปลเมื่อรับประทานลงไปแล้ว จะทำให้เหงื่อหรือกลิ่นตัวมีความหอม รสชาติของผลจะมีรสหวาน มีกลิ่นหอม ส่วนเรื่องราคายังคงแพงมาก เพราะผลผลิตที่มีอยู่น้อยมาก บางส่วนอาจนำเข้าด้วยซ้ำ แต่เป็นอีกหนึ่งไม้ผลหรือไม้ประดับที่น่าปลูกและมาแรงในช่วงโควิด-19 นี้แน่นอน

ยังมีदारู้งอีกหลายชนิดหลากหลายพันธุ์ แต่ที่ผมคัดเด่นๆ มาให้ท่านผู้อ่านลองพิจารณา อาจไม่ถูกต้องทั้งหมด แต่ผมเชื่อว่าที่ผมคัดมานี้จะเป็นदारู้งที่มีอนาคตสำหรับเกษตรกรแน่นอน หากท่านใดสนใจ หรืออยากทราบรายละเอียดก็โทร.มาสอบถามได้ครับ (099) 254-6542 ยินดีให้คำปรึกษา และแนะนำสวนที่มีผลผลิตให้ได้ทราบกัน สวัสดีครับ

ที่มา : https://www.technologychaoban.com/agricultural-technology/article_173594